კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

2 ივლისი ოთხშაბათი 1969

ფასი 2 კაპ.

გამოცემის 50-ე წელი • № 152 (14452)

ამ სურათზე აღბეჭდილი არიან ახალგაზრდები. დები — მადონა და ლალა ჭოკალიანები, რომლებმაც ქება დაიმსახურეს სოფელ კორცხელის (ზუგდიდის რაიონი) კოლმეურნეობაში. ისინი ერთმანეთს ეჯიბრებიან მეტი ჩაისათვის. თვითეულს მოსავლელად მიჩენილი აქვს 0,5 ჰექტარი პლანტაცია. უკვე მოკრიფეს სამ-სამ ტონაზე მეტი ჩაის ფოთოლი და იბრძვიან ხუთ-ხუთი ტონის მიღებისათვის.

ფოტო ბ. ბოგბოხიანისი.

ერთსულოვანი მოწონება

კომუნიზმის იდეალების გამარჯვებისათვის

დნეპროპეტროვსკის საოლქო პარტიული ორგანიზაციების აქტივის კრება

ივ ივნისს გაიმართა დნეპროპეტროვსკის საოლქო და საქალაქო პარტიული ორგანიზაციების აქტივის კრება, რომელმაც განიხილა კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგები.

მოხსენება კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირისადმი მიძღვნილი მოხსენება გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ა. ნ. კოსიგინმა.

მოხსენების განხილვაში მონაწილე ორატორებმა ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი პოლიტიკურ პოლიტიკურ ხაზსა და პრაქტიკულ საქმიანობას მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის შეკავშირების განმტკიცებისათვის, კმაყოფილება გამოთქვეს თათბირზე მიღებული დოკუმენტების გამო.

ერთხმად მიღებულ რეზოლუციაში ნათქვამია: „ნოვოსიბირსკის ოლქის პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრება მოლიანად და სავსებით იწონებს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის დელეგაციის საქმიანობას კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირზე. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის საშინაო და საგარეო პოლიტიკას, ლენინური ცენტრალური კომიტეტის მეცადინეობას, რომლის მიზანია სსრ კავშირის ძლიერებისა და ავტორიტეტის განმტკიცება საერთაშორისო ასპარეზზე, ბრძოლა იმპერიალიზმის წინააღმდეგ, მშვიდობისათვის, დემოკრატიისათვის, ეროვნული განთავისუფლებისა და სოციალიზმისათვის“.

აქტივის კრებამ მხურვალედ მოიწონა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1969 წლის ივნისის პლენუმის დადგენილება და მოუწოდა ოლქის მშრომელებს კომუნისტური მშენებლობის ახალი მიღწევებით შეხვდნენ ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავს.

• • •

ნაშუადღევს ამხ. ა. ნ. კოსიგინი ეწვია ორდინსკოეს რაიონის კოლმეურნეობა „ბოლშევიკს“. მან დათვალიერა არტელის ყანები, თანამედროვე კეთილმოწყობილი სახლების მშენებარე საკოლმეურნეო საცხოვრებელი მასივი, კოლმეურნეთა ახალი ბინები.

ამხ. ა. ნ. კოსიგინი კოლმეურნეთა დიდ ჯგუფს ესაუბრა არტელის განვითარების პერსპექტივებზე, საყოფაცხოვრებო მომსახურებისა და ვაჭრობაზე სოფლად, მშენებლობასა და კეთილმოწყობაზე.

ამხ. ა. ნ. კოსიგინს ახლდა პარტიის ნოვოსიბირსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი **ფ. ს. გორიაჩევი.**

ერთიანობის უძლეველი ძალა

ნოვოსიბირსკის ოლქის პარტიული აქტივის კრება

ნოვოსიბირსკი, 30 ივნისი. (საკუთ.). დღეს აქ გაიმართა ოლქის პარტიული აქტივის კრება, რომელშიც მონაწილეობდა ორი ათასზე მეტი კაცი.

კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირისადმი მიძღვნილი მოხსენება გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ა. ნ. **კოსიგინმა.**

მოხსენების განხილვაში მონაწილე ორატორებმა ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი პოლიტიკურ პოლიტიკურ ხაზსა და პრაქტიკულ საქმიანობას მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის შეკავშირების განმტკიცებისათვის, კმაყოფილება გამოთქვეს თათბირზე მიღებული დოკუმენტების გამო.

ერთხმად მიღებულ რეზოლუციაში ნათქვამია: „ნოვოსიბირსკის ოლქის პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრება მოლიანად და სავსებით იწონებს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის დელეგაციის საქმიანობას კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირზე. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის საშინაო და საგარეო პოლიტიკას, ლენინური ცენტრალური კომიტეტის მეცადინეობას, რომლის მიზანია სსრ კავშირის ძლიერებისა და ავტორიტეტის განმტკიცება საერთაშორისო ასპარეზზე, ბრძოლა იმპერიალიზმის წინააღმდეგ, მშვიდობისათვის, დემოკრატიისათვის, ეროვნული განთავისუფლებისა და სოციალიზმისათვის“.

აქტივის კრებამ მხურვალედ მოიწონა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1969 წლის ივნისის პლენუმის დადგენილება და მოუწოდა ოლქის მშრომელებს კომუნისტური მშენებლობის ახალი მიღწევებით შეხვდნენ ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავს.

• • •

ნაშუადღევს ამხ. ა. ნ. **კოსიგინი** ეწვია ორდინსკოეს რაიონის კოლმეურნეობა „ბოლშევიკს“. მან დათვალიერა არტელის ყანები, თანამედროვე კეთილმოწყობილი სახლების მშენებარე საკოლმეურნეო საცხოვრებელი მასივი, კოლმეურნეთა ახალი ბინები.

ამხ. ა. ნ. კოსიგინი კოლმეურნეთა დიდ ჯგუფს ესაუბრა არტელის განვითარების პერსპექტივებზე, საყოფაცხოვრებო მომსახურებისა და ვაჭრობაზე სოფლად, მშენებლობასა და კეთილმოწყობაზე.

ამხ. ა. ნ. კოსიგინს ახლდა პარტიის ნოვოსიბირსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი **ფ. ს. გორიაჩევი.**

ინტერნაციონალიზმისადმი ერთგულებით

აფხაზეთის საოლქო და სოხუმის საქალაქო პარტიული ორგანიზაციების აქტივის კრება

სოხუმი. (საკ. კორ.). გუშინ აქ გაიმართა საქართველოს კომპარტიის აფხაზეთის საოლქო და სოხუმის საქალაქო ორგანიზაციების აქტივის კრება, რომელშიც განხილა კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგები.

კრების მონაწილეებმა დიდი ინტერესით მოისმინეს მოხსენება კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგებზე, რომელიც გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. პ. მჟავანაძემ.

მოხსენების განხილვაში მონაწილეობდნენ: საქართველოს კპ სოხუმის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი შ. კოპაძე, საქართველოს კპ ოჩამჩირის რაიკომის პირველი მდივანი ა. ბეგიარამია, გუდაუთის რაიონის კოლმეურნეობა „დურიფშის“ თავმჯდომარე ი. თარაქილი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის დ. გულიას სახელობის აფხაზეთის ენის, ლიტერატურისა და ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორი პროფ. ზ. ძიძარია, საქართველოს კომპარტიის გაგრის რაიკომის პირველი მდივანი ლ. ღურწკაია, გალის მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე შ. ეზუგბაია, სოხუმის ს. ორჯონიკიძის სახელობის ტყავ-ფეხსაცმლის კომბინატის მუშა ბ. ჰეტრინგმ, გაზეთ „აფსნი ყაფშის“ რედაქტორი რ. ბუშბა.

საბოლოო სიტყვა წარმოთქვა ვ. პ. მჟავანაძემ.

კრებამ მხურვალედ მოიწონა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიკური ხაზი და პრაქტიკული მოღვაწეობა, აგრეთვე სკკპ დელეგაციის მუშაობა მოსკოვის საერთაშორისო თათბირზე. კრებამ გამოთქვა რწმენა, რომ აფხაზეთის ორგანიზაციები ეფექტიანად ებრძოლებიან ეროვნულ ნაციონალიზმის, ეროვნული ნიჰილიზმის, ეროვნული ერთგულებისა და ინტერნაციონალიზმისადმი ერთგულებისა და ინტერნაციონალიზმისადმი ერთგულებისა და ინტერნაციონალიზმისადმი

მოქმედების მთამაგონებელი პროგრამა

საქართველოს პარტიული აქტივის კრება

რეზაუგლიძის ყოველი ქუთხიდან მოდის გამოხმაურება სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ივნისის პლენუმის დადგენილების გამო „კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგების შესახებ". კომუნისტებმა და უპარტიოებმა, ქარხნების, ფაბრიკების, მშენებლობების, კოლმეურნეობების, სახელმწიფოთა მეურნეობების მშრომელებმა, მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეებმა პლენუმის დადგენილება აღიქვეს როგორც მოქმედების სახმრძოლო პროგრამა, როგორც მაზნებრივ მოწოდება კიდევ უფრო თავდადებით იბრძოლონ კომუნისტური მშენებლობის დიადი გეგმების განხორციელებისათვის, ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავის ღირსეულად შეხვედრისათვის.

სახელმწიფო ადამიანების ეს დიადი განწყობილება, შრომითი და პოლიტიკური აღმავლობა მკაფიოდ გამოხატა საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრებამ, რომელიც 30 ივნისს გაიმართა.

მოხსენება „კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგების შესახებ" გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. პ. მეჰპარიძემ. მოხსენება დიდი ყურადღებით მოისმინეს და არაერთხელ შეწყვეტილეს ტაშით.

კამათში გამოსულნი გამოხატავდნენ ნიამაყის გრძნობას ჩვენი პარტიის გამო, რომელმაც კვლავ უჩვენა მთელ მსოფლიოს თავისი ბრძოლისუნარიანობა, უნარი, რომ კონკრეტული ისტორიულ ვითარებაში აწარმოოს ბრძოლა მშვიდობისათვის, დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის. ორატორები აცხადებდნენ, რომ სავსებით უერთდებიან საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ბრძოლას ბრძოლა მოწოდება კიდევ უფრო თავდადებით იბრძოლონ კომუნისტური მშენებლობის დიადი გეგმების განხორციელებისათვის, ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავის ღირსეულად შეხვედრისათვის.

ხაბეჭოთა ადამიანების ეს დიადი განწყობილება, შრომითი და პოლიტიკური აღმავლობა მკაფიოდ გამოხატა საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრებამ, რომელიც 30 ივნისს გაიმართა.

მოხსენება „კომუნისტური და მუშათა პარტიების საერთაშორისო თათბირის შედეგების შესახებ" გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. პ. მეჰპარიძემ. მოხსენება დიდი ყურადღებით მოისმინეს და არაერთხელ შეწყვეტილეს ტაშით.

კამათში გამოსულნი გამოხატავდნენ ნიამაყის გრძნობას ჩვენი პარტიის გამო, რომელმაც კვლავ უჩვენა მთელ მსოფლიოს თავისი ბრძოლისუნარიანობა, უნარი, რომ კონკრეტულ ისტორიულ ვითარებაში აწარმოოს ბრძოლა მშვიდობისათვის, დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის. ორატორები აცხადებდნენ, რომ სავსებით უერთდებიან საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ბრძოლას ბრძოლა, როგორც მეზობელ ბულგარეთში, ჩეხოსლოვაკიაში, ფინეთში, ინდოეთში, ინდონეზიაში, ალჟირში, ეგვიპტეში, ირანში, ბრაზილიაში, ბოლივიაში, ბურმაში, ეთიოპიაში, ინდოჩინეთში, ბერძნეთში, ესპანეთში, ბელგიაში, ინგლისში, ფრანგეთში, ავსტრიაში, ბრაზილიაში, ბოლივიაში, ბურმაში, ეთიოპიაში, ინდოჩინეთში, ბერძნეთში, ესპანეთში, ბელგიაში, ინგლისში, ფრანგეთში, ავსტრიაში, ...

საქართველოს საჯზღვაო საქაოსნო 2 წლისაა

ეს იყო 1967 წლის 2 ივლისის ღამეს...

თბომბაგლმა „ალაგირმა" საყვირის ბუბუნით დინჯად დატოვა ბათუმის ნავსადგური და კურსი არაბთა ბაეკრთიანებული რესპუბლიკისაკენ აიღო. იგი გაცილა და გზა მშვიდობისა უსურვა ნავსადგურში საგანგებოდ თავმოყრილმა ხალხმა და მოუსვენარმა პროექტორებმა. ბემს წინ დიდი გზა ედო. უნდა გადაეკვეთა შავი ზღვა, გადეცურა ბოსფორისა და დარდანელის სრუტეები და ხმელთაშუა ზღვით შორეულ ეგვიპტეში ჩაეტანა ტვირთი.

ასე დაირწა აკვანი ქართული საზღვაოსნოს ისტორიისა, რომლის პირველ ფურცელზე ოქროს ასოებით აღინიშნა: ტანკერ „ალაგირის" კაპიტანი იაკობ ჯინჭარაძე, კაპიტნის პირველი თანაშემწე გიორგი ხოშტარია და უფროსი თანაშემწე ავთანდილ ბროკიმეილი...

„ალაგირის" პირველი რეისიდან სულ რაღაც ორი წელიწადი გავიდა და ღღეს საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს უკვე არა 13, არამედ 25 ხომალდი აქვს, მათ შორის საუცხო სამგზავრო ლაინერი „ხოთა რუსთაველი". მარტო გასულ წელს სანაოსნოს გემებმა 137.000 ტონა ზეგეგმიური ტვირთი გადაზიდეს, 1967-68 წლებში, ე. ი. თავისი არსებობის მარტო წელიწადნახევრის განმავლობაში სანაოსნომ სახელმწიფოს მისცა 600.000 მანეთი ზეგეგმითი მოგება. შრომის ნაყოფიერებამ გადაზიდვებში გეგმას 12,2 პროცენტით გადაჭარბა.

სსრ კავშირის საზღვაო ფლოტის სამინისტროს კოლეგიამ და პროფკავშირთა ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმმა საკავშირო სოციალისტური შეჯიბრების 1968 წლის მეოთხე კვარტალის შედეგების მიხედვით საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს (სამმართველოს უფროსი ანატოლი კაჭარავა) მეორე ფუნქიი პრემია მიაკუთხნეს და სანაოსნოს ტანკერები „კიროვი" და „იზიასლავი" სახალხო მეურნეობის მოღწევათა საკავშირო გამოფენის 1969 წლის მონაწილეებად დაამტკიცეს. გარდა ამისა, ტანკერი „იზიასლავი" შეტანილ იქნა საბჭოთა კავშირის საზღვაო ფლოტის სპატაკო წიგნში. თვალსაჩინო წარმატებები აქვთ „ანაპის" და „მაშთაგის" კაპიტანებს, აღსანიშნავია „ბორის", „ალაგირის", „ალექსინის", „ბორჯომის" მეზღვაურთა თავდადებული შრომა.

რაში მდგომარეობს კიროვლთა წარმატების საიდუმლო? ზოგჯერ გაიგონებთ, ისინი რისეს ეწევიანთ. მაგრამ ამ ეკიპაჟის „კიროვი" ყოველდღეს ბონიერულ გამოანგარიშებს, სად ვარაუდსა და პირად ინიციატივას ეძყარება. ტანკერ „კიროვს" ნავთობი გადაეკვეს ბათუმიდან ოდესამდე. ეკიპაჟი ჩქარსხლეო წესით შრომობს და ხაეკსპლოატაციო დროის თვითეულ წუთს უფფთხილდება, ზოგჯეს. „კიროველები" დროს იგებენ ნავთობპროდუქტების დატვირთვა-გადმოტვირთვისას, დროს იგებენ მაშინაც, როცა გამოცდილ კაპიტანს ოდესისა და ბათუმის პორტებში ულოცმანოდ შეჰყავს გემი. გარდა ამისა, „კიროვს" ...

ზღვებსა და ოკეანეებში

მართლაც ჩინებული მიღწევები აქვთ ამ კოლექტივებს. აი თუნდაც მარტო თბომბაგალ „კიროვის" ეკიპაჟმა მარშან სახელმწიფოს მისცა ათეულ ათასობით მანეთი ზეგეგმითი მოგება. მიმდინარე წლის პირველი კვარტალის გეგმა, მიუხედავად მძიმე კლიმატური პირობებისა, ეკიპაჟმა 109 პროცენტით, ხოლო ხუთი თვის გეგმა 103,1 პროცენტით გაანაღდა. წელიწადნახევრისა ეკიპაჟი ყოველ კვარტალში ზედიზედ პირველ ადგილს იკავებს საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს ეკიპაჟებს შორის. თბომბაგლის კაპიტანმა რომან ჯიბლაძემ მარშან სანაოსნოს საუკეთესო კაპიტნის წოდება დაიმსახურა, საუკეთესო რადისტია გემის პარტიული ორგანიზაციის მდივანი ალექსანდრე მიხალკი, მოწინავე რიგებში დგანან გემის შტურმანი ზურაბ კახიძე, ბოცმანი მიხეილ ბერიძე, ჭლექტრომექანიკოსი ვიქტორ კუროვსკი, მექანიკოსი კრიგოლ დვონინი, ნიკოლოზ მოსკოველი და სხვები.

„სალხინოს" პატაკი

წარმატებით დაამთავრა თევზის რეწვა და კაბარის კუნძულებიდან კურსი სამშობლოსაკენ აიღო თევზსაჭერმა ტრაულერმა „სალხინომ".

მოწინავე ტრაულერის ეკიპაჟმა ერთი თვით ადრე შეასრულა სარეისო დავალება და ვალდებულება იკისრა რეწვის დასასრულამდე გეგმის გადამეტებით დაეჭირა 7.000 ცენტნერი თევზი. ქართველმა მეზღვაურებმა ვალდებულება დიდი გადაჭარბებით გაანაღდეს — 24.170 ცენტნერი თევზი დაიჭირეს.

— ეკიპაჟის ყველა რგოლი რიტმულად მუშაობდა, ატყობინებენ გაზეთ „კომუნისტის" რედაქციას ტრაულერის კაპიტანი ჯ. ჯოჯუა და კაპიტნის პირველი თანაშემწე მ. გვალია,—გადაჭარბებით შეასრულეთ აგრეთვე თევზის გაყინვის, თევზის ფქვილის წარმოების დავალებანი.

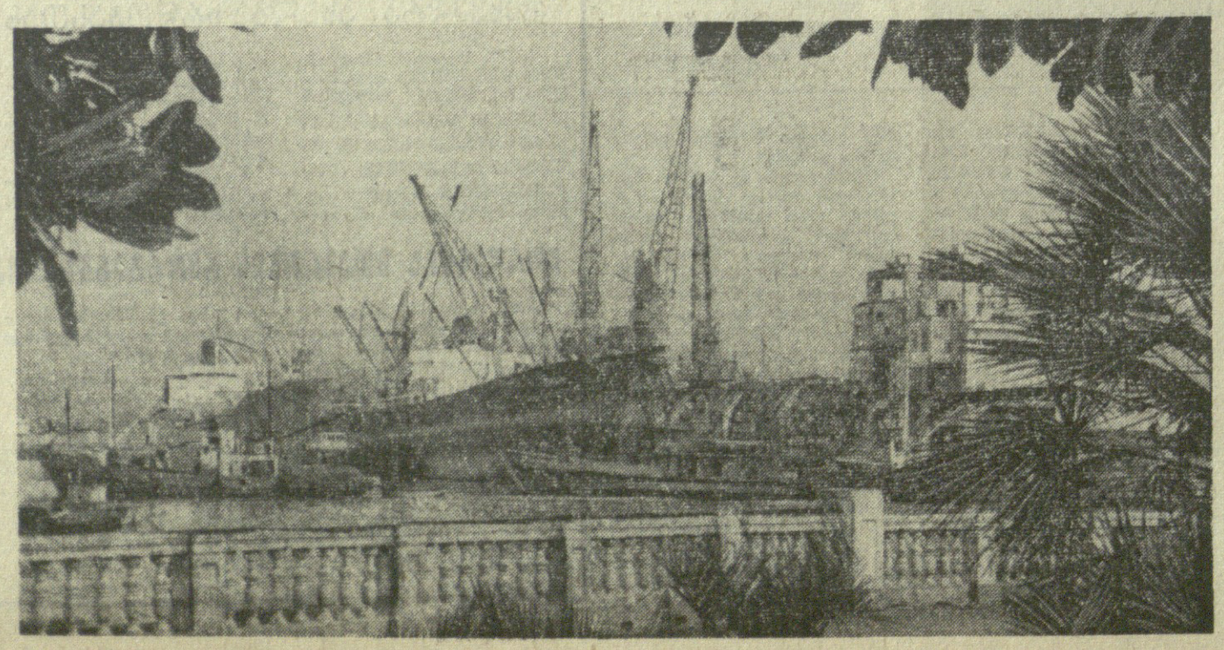

„სურამის ცისკენ" ფასანაურთან

ხუთი წლის წინათ, საქართველოს სამხედრო გზაზე, დაბა ფასანაურთან დაიწყეს ტუონელური სასტუმროს მშენებლობა. მართალია რომ შესანიშნავი ადგილი აურჩევიათ დამპროექტირებლებს, სასტუმრო აღიძართება ორაგვის ნაპირზე, მთებს შუა, ხეხილის ბაღში. მშენებლობაზე დაიხარჯება 1 მილიონ 423 ათასი მანეთი, სასტუმრო იქნება ოთხასადგილიანი, კომფორტაბელური, ლუქსით, ცხელოდაბაზით, იქნება ცენტრალური გათბობა, ლიფტი პარკი, ბალიანი... მაგრამ ეს მხოლოდ მომავლის საქმეა, ახლა კი ფასანაურში მოსულ ტურისტებს ცხოვრება უხდებათ ტურისტული ბაზის ძველ, თითქმის მწყობრიდან გამოსულ შენობაში.

ამ ადგილზე გავლისას ყოველთვის ერთი და იგივე ბრი ებადება მგზავრს — გადის წლები და მშენებლობას თითქმის არავერი ემატება. ობლად დგანან მხოლოდ რკინაბეტონის ჩარჩოები. იქნებ მშენებლობა დააკონსერვეს ანდა აშენება გადაიფიქრეს?.. ამის გასაგებად ერთ დღეს ვეწვიეთ მშენებლებს. ეს იყო ნაშოადღეგს, დაახლოებით დღის ხუთ საათზე, ვიდრეგმ ხეხილი იდგა. ერთი მეშა არ ჩანდა, არც სამუშაოთა მწარმოებელი. მოვდაზე სოფლის ბიჭები ველოსიპედებს დაეჭროლებდნენ. მწვანე ბალახში, ხეხილის ბაღში დასეირნობდა პირუტყვი. ავტომანქანის ხმაზე ყიჟოელი გ. შოთიაშვილი გამოვიდა და შეკითხვაზე, თუ სად არიან მშენებლები, გვიპასუხა — ხუთ საათამდე მუშაობდნენ და უკვე წავიდნენო. ყოველდღიურად 4-5 კაცი მუშაობს, ზოგჯერ ამდენიც არ მოდისო.

ირგვლივ უზესრეგოდ ეყარა რკინისა და თიხის მილები, ყუთში მარაგად ასიოდე კილოგრამი ცემენტი ჰქონდათ. ბეჩავად იდგა მთავარი კორპუსის შემოძარცული ჩონჩხი, რომელსაც მოწყენილად თავს დასდგომოდა უზარმაზარი კომკური ამწე. იქვე გვერდით მომავალი კლუბის შენობაც ოეგიათ ავურით, რკინაბეტონის ფილებით გადაეხურავთ, მაგრამ, თითქოს ამ სამძიმისათვის ვერ გაუძლიათო, კედლები ადგილ-ადგილ ჩამონგრეულა და ჩამორეცხილა. სასადილოს კიბეზე ქვეშ ბალახს მოეკიდებია ფეხი. ეკლბარდებთან ერთად მრავლად გაბნეულ ბეტონის ბლოკებზე ...

ვინ აფერხებს მშენებლობას?

◆

უხარია ჭინჭარს, მრავალძარღვას. სასადილოს უკანა კედელი უცხო ალეს არქიოლოგიური იმედათობა ეგონება. იქვე დგას კომკურა-ამწე-„პიონერი", რომლის ზედა ხაფილი უქმად დგომისაგან დაეანგბულა და ალბათ მალე მწყობრიდან გამოვა. კანალიზაციის ქვები ქვითა და ნაგვით ამოვსებულა, საქვაბის დანადგარებს რუხი ფერი ეანგით შეკვლეთ, სამეურნეო კორპუსი გაბალახებულა. მაგრამ ყველაზე საცოდავად მაინც ხეხილი გამოიყურება, რომელსაც პიონერები ანადგურებს.

არ შეიძლება გული არ გეტკინოს, როცა ხედავ ძაძარცულ ბაღს და უყურადღებოდ მიტოვებულ მშენებლობას. ნუთუ არავის არ აღელვებს ეს ამბავი?

როგორც საქართველოს ტურიზმის რესპუბლიკური საბჭოს მთავარმა ინჟინერმა მ. მენთეშაშვილმა თქვა, მშენებლობა შარშან უნდა დამთავრებულიყო. გათვალისწინებული 1 მილიონ 423 ათასი მანეთიდან დახარჯულია მხოლოდ 352 ათასი მანეთი, ანუ 24.7 პროცენტი. წელს მშენებლობაზე 230 ათასი მანეთი უნდა დახარჯოს. გასულ ხუთ თვეში დახარჯულია მხოლოდ 26 ათასი მანეთი. თუ ამ ციფრების მიხედვით ვიმსჯელებთ, ტურისტული სასტუმროს აგება თხუთმეტ წელიწადში დამთავრდება (!)

აბა რით არ არის ეს თანამედროვე „სურამის ციხე?"

ვესაუბრეთ საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტროს № 2 ტრესტის მცხეთის № 5 სამშენებლო სამმართველოს უფროსს ვ. ფოფოლობერიძეს, რომელმაც მშენებლობის ასეთი ჩამორჩენის მიზეზად დაასახელა რკინაბეტონის კონსტრუქციებისა და სხვა მასალების უქონლობა, აგრეთვე მუშახელისა და ავტომანქანების სიმცირე. არც გასული ზამთრის მკაცრი პირობები დაივიწყა, მაგრამ არაფერი თქვა იმაზე, ვინც ვალდებულია სამშენებლო მასალებით ამარაგებდეს მშენებლობას. ვასარკვევი დარჩა აგრეთვე საკითხი, თუ რატომ ცდებიან წლების მანძილზე ფასანაურთან ...

ორი ძიძის ხელში...

მკითხველის რეკლიკა

რკინიგზის საღგურ რიონსა და ეკლარის ქვის კარიერებს შორის გაყვანილი ჩიხიდან ასიოდე მეტრის სიგრძის ახალი ჩიხი გაიყვანეს. ჩიხი თხევადი ბიტუმის გადმოსაცლელ ადგილად და ბიტუმსაცავად აქციეს.

თავიდანვე ჩიხს ორი ძიძა გამოუჩნდა. ერთ მხარეზე თხევად ბიტუმს ასხამს ქუთაისის № 12 საგზაო-სარემონტო-სამშენებლო სამმართველო, ხოლო მეორე მხარეზე — ტრესტ „საქკოთმშენის" წყალტუბოს საშენი დეტალების ქარხანა. და ეს ხდება საღგურ რიონის წევის ქვესადგურის წინ. ქვესადგურიდან გამომდინარე ტექნიკურ წყალს ბიტუმმა გზა გადაუღობა, ტბა და ანტისანიტარია შექმნა.

ღია თხრილები, საიდანაც ბიტუმს ეზიდებიან, შემოუღობავია. ამის გამო აქ პირუტყვიც ჩაიხრჩო და ადამიანებიც გადაიჩეხნენ, ზემოსხენებული ორგანიზაციები კი თავს არ იწუხებენ იმისათვის, რომ ისედაც პრიმიტიულად და უხეიროდ მოწყობილი ბიტუმსაცავები დაიცვან და ამით საფრთხე აამორონ ადამიანებსაც და პირუტყვსაც.

ორი ძიძა ერთმანეთს შეჰყურებს, საქმე კი ასეთ უპასუხისმგებლობასა და თვითნებობას ვერ იხმენს.

ბ. სახვაძე.

რკინიგზის საღგურ რიონის წევის ქვესადგურის ყოფილი ოსტატი, პენსიონერი.

დუშეთის რაიონული გაზეთის თანამშრომლები:

ა. თუმანაძე.

„კომუნისტის" საკ. კორ.

ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲣᲚᲘ ᲕᲘᲡᲢᲘᲤᲘᲙᲐᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲞᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

„ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲜᲐᲘᲐ ᲒᲐᲖᲔᲗᲐᲨᲘ“ (№ 11, 1969 წ. მარტი) დაბეჭდილმა კ. გრიგორიევის და ბ. ხანდროსის სტატიამ „მამაკაცი მიდის სკოლიდან...“ აგაღელვინა ხელში კალამი, რათა მკითხველებს გავუზიაროთ აზრები, რომლებიც ჩვენს შეშფოთებას იწვევს. გვინდა თავიდანვე შევიტანოთ შესწორება: განა მხოლოდ მამაკაცები მიდიან სკოლიდან? სამწუხაროდ, არა. საკმაოდ ხშირია შემთხვევები, როცა სკოლიდან მიდიან ქალები, გამოცდილი პედაგოგები, თუ ასეთი შესაძლებლობა მიეცემათ: მათემატიკოსებისათვის სამუშაო გამოჩნდება გამოთვლითის ცენტრებში, ლიტერატორებისათვის—რედაქციებში და ა. შ.

ავტორებს საინტერესო ციფრები მოქავთ: 1200 უფროსკლასელიდან, რომლებსაც გამოკითხეს, მხოლოდ ცხრამ დასახელეს პედაგოგის შრომა თავის მომავალ პროფესიად, მაშინ როცა 1936 წელს ასეთივე გამოკითხვის შედეგი ქალაქ კიევში ათჯერ მეტი იყო.

„ლიტერატურნაია გაზეტას“ სტატიას ეხმაურება კ. სტეპანოვის სტატია „პრავდაში“ (1969 წ. 22 მარტი). პედაგოგიურ უმაღლეს სასწავლებლებსა და სკოლებში, აღნიშნავს ავტორი, ზოგჯერ მიდიოდნენ სურვილის უქონლად და ზოგჯერ ისინი, ვინც ტექნიკურ უმაღლეს სასწავლებელში ვერ მოხვდა. ამას კი შედეგად ის მოსდევდა, რომ „20-30 მასწავლებლიდან მხოლოდ 5-8 იყო თავისი საქმის ნამდვილი ოსტატი“.

მდგომარეობის გამოსასწორებლად სტატიების ავტორები სხვადასხვა ღონისძიებებს სახავენ, ერთ რამეში კი ერთნაირი აზრისა არიან: სკოლისათვის დახმარების გაწევის საქმეში მთელი საზოგადოებრიობა უნდა მონაწილეობდეს, ესე იგი, ლაპარაკობენ იმაზე, რასაც საბჭოთა სელისუფლების პირველი დღეებიდან მოითხოვს ჩვენი პარტია.

გვინდა გამოვთქვათ ჩვენი აზრი ახალგაზრდობის აღზრდის კეთილშობილურ საქმეში საზოგადოებრიობის მონაწილეობის ერთ-ერთი მხარის შესახებ. საქმე ეხება შესედულებებისა და ხასიათების ჩამოყალიბებაზე ყველაზე მასობრივ და ეფექტურ ზემოქმედებას — ჩვენს კინოს, პრესასა და ლიტერატურას.

სავალალოა, რომ ბოლო ხანებში მასწავლებელი სულ უფრო ხშირად ხდება სატირული გაშუქების ობიექტი მწერლების ნაწარმოებებში, ჟურნალებ და, სამწუხაროდ, ფელეტონების გმირი ადგილობრივ პრესაში. რა თქმა უნდა, სკოლაში ყველაფერი უმტკივნეულოდ როდი მიმდინარეობს, ხასიათის განვითარება და ქმნადობა არასოდეს არ ყოფილა იოლი პროცესი, მაგრამ საკამათოა ის, თუ ზოგჯერ როგორ წარმოგვიდგენენ სკოლის მრქმფარე ცხოვრებას მისი ჩაგარდნებითა და აღმავლობებით.

როგორც კინოში, ისე ლიტერატურაში მოდად იქცა (იქნებ ეფექტისათვის) ახალგაზრდა მოქალაქეთა მიერ მოწყობილი ოსტატრუქციების სურათების ჩვენება. „კონსერვატორი მასწავლებლები“ ზოგჯერ პირდაპირ უუნარნი არიან და ამიტომ უმწეონი ჩანან ახალგაზრდა „მებრძოლების“ გვერდით. მასწავლებელი იმასაც კი ვერ მიხვედრილა: „იქნებ ეს სიყვარულია?“

რამდენიმე თვის წინათ ერთ-ერთ ჩვენგანს კარგმა, მოაზროვნე კლასმა შესთავაზა დისპუტი იური გეტის წიგნის მიხედვით „შენ თუ არა, აბა ვინ?“ (მხატვრული ლიტერატურის ყაზახეთის გამომცემლობა, ალმა-ათა, 1964 წელი). წიგნი ეფექტურად არის დაწერილი, ადვილად იკითხება, მაგრამ დისპუტის მოწყობა მეტად სამძიმო იყო. თვითონ განსაჯეთ: მთავარი გმირი კლიმი ერთეული მეამბოხეა, რომელიც აწყობს ლაშქრობას სიმართლისათვის, ყველას და ყოველივეს წინააღმდეგ, ავტორი გმირის მხარეზეა, რომელიც მკითხველის სიმპათიასაც იწვევს. კლიმს ზრდის ბიძა, მისი უდანაშაულოდ რეპრესირებული მამის ძმა. ბიძა საბჭოთა ადამიანის პროდიასა, „უხამსი ანეგდოტებით“ დატენილი, „დარაბებს მაგრად მიხურავს და ყურს უგდებს ბი-ბი-სის“, კრიტიკულია, ფარისეველია, ატყუებს თავის ცოლს — ისტერიით შეპყრობილ უფერულ დედაკაცს. ასეთები არიან ბიძის მეგობრებიც.

ბედს არც კლიმის თანაკლასელებისათვის გაუღიმია. იგორის მამა დიდი თანამდებობის მუშაკია, გაყოყოწებული მოხელე, რომელსაც ოღესღაც მეგობარი გაუცია; შუტოვის მამა ბინდური კარიერისტია, როშელიც ეპიოლოგმა წინადადებას აძლევს კლიმს ტყვიით მოკლას. იგი, რადგან ბრალი მიუძღვის კლიმის მამის დაღუპვაში.

ვერა ნიკოლაევნა კლასის ხელმძღვანელია, „დაფანგულ ანჯამასავით ჭრიალა ხმის“ პატრონი. მას ვადაუტანია ბლოკადა და „რაღაც შემორჩენია სიტყვისაგან „ბლოკადა“, რაღაც კუმტი და პირქეშო — დასიებულ ქუთუთოებიან გაუღიმებელ, თემერგლისიბრ სახეშიც მძიმე, ზლაზნია სიარულშიც, თვით შავ გაქუცულ ქუჩქშიც, შუბლზე ჩამოფხატულ ასეთსავე ზღვის ზვავს ბეწვის ქუდშიც“. სკოლის დირექტორი ალექსეი კონსტანტინოვიჩი „რბილად, რამდენადმე დაძაბულად მოღიმარი“ კაცია, ფრონტელია, თუ ვიმსჯელებთ საბრძოლო ორდენების თამასების მიხედვით. „მორცხვად რომ ამოფარებოდნენ რუხი პიჯაკის ლაცკანს“. იგი თავიზღვევია და ამიტომ არ შეუძლია თვითონ გადაწყვეტოს საკითხი კლიმის შეთხზული პიესის სკოლაში დადგმის შესახებ და ნებართვას სთხოვს კომკავშირის რაიკომს; ხოლო პასუხისმგებლობისა რომ შეეშინდა, პირში ეუბნება სიცრუეს თავის მოსწავლეს. კომკავშირის რაიკომის მდივანი კარპუსინიც, რომელიც „ბურეუაზიულ პოეტს უიტმენს“ ამათრახებს, გაცურპენტლავებული კარიერისტია. მან დართო ნება დაედგათ პიესა, მაგრამ კაპიტან შუტოვის გამოძიებისა რომ შეეშინდა, ყველაფერი კლიმს გადაბარაა და გარიცხა იგი კომკავშირიდან.

მეზობელი სკოლის დირექტორს კალერია იგნატიევნას საერთოდ არა სცალია სამუშაოდ, ინტრიგებში ჩაფლულა, აქეზებს ენაგანიობას, ერთმანეთს უსინიანებს ბავშვებს. იგი არ ერიდება შანტაჟსაც, ძალადობით დამუქრებასაც.

ალბათ საკმარისია. შეიძლება დავძინოთ მხოლოდ ის, რომ გამომცემლობის წინასიტყვაობა წიგნს მხურვალე რეკომენდაციას აძლევს „ახალგაზრდა ავტორის გაბედული, მართალი, პარტიული პოზიციისათვის“, რაც შეეხება პარტიულობას, იგი, ჩვენი აზრით, მხოლოდ იმით გამოიხატება, რომ ავტორი საკმაოდ ხშირად გადაადგილებს ხოლმე კლიმს თაროზე ერთი ადგილიდან მეორეზე „ანტიდიერინგს“, „კომუნისტურ მანიფესტს“ და მარქსისმ-ლენინიზმის კლასიკოსთა სხვა ნაწარმოებებს. ჩვენ ეს მკრეხელობად გვეჩვენა. მკრეხელობად იმიტომ, რომ ერთადერთი დადებითი გმირი — სკოლის პარტორგი — აკეთებს სიმართლისათვის ბრძოლას. მდგომარეობა ვერც პარტკომის თაროზმა გამოუსწორებია. ავტორის ლოგიკას თუ მივყვებით, საეჭვოა, რომ სიმართლემ გაიმარჯვოს, იმიტომ რომ როგორ „ბანში ყველაფერია, რაც გნებავთ, გარდა პარტიულობისა.

...დიდი დაკვირვებით, მარტის დამდეგს, მივიღეთ „ნოვი მირის“ მეთორმეტე წიგნაკი. ჟურნალი იწყება ვ. კავერინის მოთხრობით სკოლაზე. აი ეს საჩუქარია! ერთი თაობა ხომ არ აღუზრდია ამ მწერლის „ორ კაპიტანს“, სანია გრიგორიევთან ერთად დაგვიწყია ჩვენც ჩვენი საკმაოდ ძნელი გზა და ჩვენი შვილებისთვისაც გვისწავლებია გმირული რომანტიკა.

წინასიტყვაობაში ავტორი აგვიწერს სცენას, თუ როგორ გაიცნო თხილამურებით გასეირნებისას გმირმა, რომლის სახელითაც წარმოებს თხრობა, ანდრეი დანილის-ძე სოლოვეიოვი, დამსახურებული მასწავლებელი, „რომელსაც გამოუტყდა. რომ მოსწავლეები მისთვის მთელი სამყაროა, რთული და დახლართული. ამის საპასუხოდ დამსახურებული მასწავლებელი წინადადებას აძლევს მოუყვეს ისტორიას. ყველა ამბავს, რომლებიც მოთხრობაში ხდება, სკოლის ამბებს, შეფასებას აძლევს ორი პიროვნება: თვითონ ანდრეი დანილოვიჩი და მისი მოსწავლე კოსტია დრეგინი.

„დაიწყო იმით, რომ მოსთვეს „გადამერჩინა“ ლიტერატურა მეათე კლასში რომელიღაც „ბებიკოს“ შემდეგ, რომელიც ავად გახდა და აღარ დაბრუნებულა სკოლაში, რამაც საერთო კმაყოფილება გამოიწვია“ (ხაზგასმა ჩვენია. — ვ. ბ. და ი. ს.). ანდრეი დანილოვიჩს გაუჭირდა უნიარეს ყოველისა იმიტომ, რომ „ბებიკო“ არასაინტერესო გაკვეთილებს აძლევდა და ბავშვები გულგრილი იყვნენ ლიტერატურისადმი: „ჭვისეარი, ურყევი“ გულგრილობა შეიქმნა „მოწყენილობიდან და იმის ინსტინქტური რწმენიდან, რომ ეს საგანი არა მარტო სრულიად უსარგებლოა სკოლაში, არამედ არასოდეს არ გამოადგებაა ცხოვრებაში“. ჯარდა ამისა, მოსწავლეები დარწმუნებული იყვნენ, „რომ ორიანებისათვის მე ვიგებ პასუხს და არა ისინი და რომ სკოლიდან გარიცხვა გაუგონარი ფაქტია“ და „ეარი შეფასებით მასწავლებელი უფრო მეტად არის დაინტერესებული, ვიდრე მოსწავლე“.

ანდრეი დანილოვიჩი ბრძოლას იმით იწყებს, რომ ოც ორიანს წერს: „დაბსოლუტით ნახევარ საათს კლასი, მერხების სახურავიტს აბრახუნებდა, უსტვენდა, ღრიალებდა, მეიროდა და ენაოდა“. პირველ ბრძოლაში მასწავლებლემა ვერ გაიმარჯვა, მაგრამ ქედი არ მოუხრია. „ბრძოლა—ეს კი სწორედ ბრძოლა იყო — სამიოდე თვეს გრძელდებოდა. იქნებ მეტ ხანსაც“.

ბოლოს ანდრეი დანილოვიჩმა მაინც დაიჭერინა ბავშვები ლიტერატურით: „იქნებ იმიტომ, რომ ვუკითხავდი ბლოკს, ესენინს, ახმატოვას, რომლებიც, რა თქმა უნდა, პროგრამაში არ იყო. ან იქნებ იმიტომ, რომ ვუამბობდი ისეიათ წიგნებზე, ლიტერატურულ მისტიფიკაციებზე“.

აქ ავნიდა მიიმართოთ მოთხრობის ავტორს და ჟურნალის მთავარ რედაქტორს.

პატივცემულო ამხანაგო ვ. კავერინ და ბ. ტკარდოვსკი! ჩვენთვის, რა თქმა უნდა, ცხადია, რომ ანდრეი დანილოვიჩი იმ „ბებიკოზე“ უფრო ნიჭიერია. ჩვენ „კონსერვატორები“ ვართ და, რა თქმა უნდა, ჩვენს მუშაობაში ვამჯობინებთ მივეგებოდეთ სახელმწიფო პროგრამას ლიტერატურაში, მათ შორის ვუამბობდეთ მოსწავლეებს პოემებზეც „ვასილ ტიორკინი“, „შორეთს იქით შორეთი“, თუმცა, რასაკვირველია, ნაკლებად როდი გვიყვარს ბლოკის, ესენინის, ახმეტოვას პოეზია და ვაცნობთ მას ჩვენს აღსაზრდელებს. დარწმუნებული ვართ, რომ „ბებიკოებიც“ ასევე იქცევიან. ასე რომ აქ საქმე უფრო „ლიტერატურულ მისტიფიკაციებშია“...

ანდრეი დანილოვიჩი ამტკიცებს, რომ არასოდეს არ ესმოდა გამოთქმა „კლასის სახე“. არ არის ასეთი რამ, არ არის — მორჩა და გათავდა! „არის თოთხმეტი ბიჭი და თექვსმეტი გოგონა“.

არ უნდა იყოს „არასაყვარელი“ მოსწავლეები, იმიტომ რომ ეს „გულისხმობს არაკეთილმოსურნეობითს მიკერძოებას“. „საყვარელი“ მოსწავლეები კი შეიძლება იყნენ. და ანდრეი დანილოვიჩი პოულობს მათ. ეს არის „გენიოსთა“ ოთხეული — ასე უწოდებს მათ დრეგინი. ამ ოთხეულს „კლასის ფსიქოლოგიურ ცენტრს“ სთავეში უდგას თავისი ცენტრი — ვალოდია სევერცევი. ამ ოთხეულს მასწავლებელი უახლოვდება და მისი მეშვეობით კლასზე ზემოქმედებას ახდენს, ყველანი წინ მიაქყავს, ოცდაოთ შემდეგ ირკვევა, ოქროს მედლებისაკენ (მომდევნო წლისათვის)“.

კოსტია დრეგინი, რომლის გვარი ანდრეი დანილოვიჩს ვერა და ვერ დაეხსომებინა, ესე იგი ეს სერიოზულად არ მიჩნდა იგი, ძალიან დაკვირვებულია და თვითონაც თავისებურ შეფასებას აძლევს მასწავლებელს, მის შრომასა და თავის თანაკლასელებს.

ჯერ მასწავლებელზე. „რაც შეეხება ანდრეი ფანდოვიჩს, ეს ეს მხოლოდ ბებერი ვირია, თავის ცხენებს ეშმაკი ეწოდა რომ ვერაფერი დაეწახავა...“ — ასე მსჯელობს მის შესახებ კოსტია დრეგინი. „ის უმთრობად ფიას, ჩვენ კი მას გვერდს ჩავუვლით სხვადასხვა სიჩქარით, ასე რომ მას, რა თქმა უნდა, ძალიან უჭირს... წარმისადგი მაშაკაცია, მოკლეწყვეტიანი და საკმაოდ, ეშმაკი, თუმცა თავში იმაზე მეტი არაფერი უყია, ვიდრე კარდინალს ქუსლში... საერთოდ, მაინც რაღაცა მხრივ მოლაღანია“.

მაგრამ გმირი მაინც „ობიექტურია“ თავისი მასწავლებლის მიმართ: „თუმცაღა, ანდრეი დანილოვიჩი სხვა მასწავლებლებთან შედარებით მაინც რაშდენადმე სასარგებლო ორფეია. იგი მაინტერესებს როგორც XX საუკუნის საშუალო ადამიანის მოდელი, ესე იგი პიროვნება, რომელსაც მოეპოვება საჭირო შინაგანი მოწყობილობა, არსებობისათვის ბრძოლაში რომ გაძლოს...“ წარმოგიდგენიათ, როგორი არიან დანარჩენი მასწავლებლები სკოლაში!

კოსტია ჩვეულებრივი ადამიანის მომხრეა, იმიტომ რომ „ჩვეულებრივ ადამიანს მაინც ნაკლებად უსდება ცრუობდეს, იმიტომ, რომ მას თითქმის არაფერი არა სჭირდება“ (?!). დრეგინი დარწმუნებულია, რომ „ენიოსები“ ოცნებობენ მეცნიერება გადაატრიალონ, სინამდვილეში კი ყველაფერი თავში ორი-სამი ლუკმით განისაზღვრება, თუმცა ასლა ისინი შესაძლოა, არც კი ფიქრობენ ფუღზე“.

კოსტია „მაღალ“ შეფასებას აძლევს თავისი მეგობრებისა და თანაკლასელების გულწრფელობას. იგი ფიქრობს მანქანაზე, რომელსაც „სიცრუის დეტექტორს“ უწოდებენ. და ოცნებობს მის დადგმაზე კლასში. „მანქანა შეუფერხებლად იმუშავებდა... და ანდრეი დანილოვიჩიც კი, რომელსაც ძალიან უყვარს გულწრფელობაზე ლაპარაკი, საკმაო სამუშაოს მიხცემდა მას. შარშან, რაიონის სახალხო განათლების განყოფილების თემებზე თხზულების წინადღეს, მან ფრთხილად გადაკვრით მიგვითითა, თუ რა თემები იქნებოდა, და ჩვენთან ერთად დაამუშავა ვეგრები. ხოლო როცა ვიღაცამ რაიონის სახალხო განათლების განყოფილებას შეატყობინა, რომ ჩვენ „ვინერალური რეპეტიცია“ გვქონდა, მან თავის დაძვრენა დაიწყო, და ჩვენც ხელს ვაფარებდით. რას იზამ! სკოლის ღირსება უნდა დაიცვა!“

კოსტია ძალე ბოლშევიკს ეკამათება და იმ დასკვნამდე მიდის, რომ „ახლა ბევრნი მხოლოდ იმიტომ შედიან კომკავშირში, რომ ეს თითქოს უხერხულად ითვლება — კომკავშირში რომ არ შეხვიდე!“. და შემდეგ: „არ ვიცი სხვა სკოლებში როგორ არის, ჩვენთან კი კომკავშირული მუშაობა დიდი ხანია ჩაშლილია, იმიტომ, რომ ის უმთავრესად მხოლოდ დირექტორსა და კიდევ ზოგ ვისმეს სჭირდება კარიერისათვის“.

სკოლაში დიდი ამბავია: მომავალ წელს მას ასი წელი უსრულდება. ამასთან დაკავშირებით ანდრეი დანილოვიჩის კლასს „საუკუნის გამოშვებას“ ეძახიან. კოსტია ამის თაობაზე ასე ამბობს: „საერთოდ რომ ვთქვათ, ჩვენ ტყუილად, ძალიან ტყუილად მოსდის ანდრეი დანილოვიჩს, რომ ჯერ-როვნად ვერ აფასებს კოსტიას. მას ხომ ყველაფერზე აქვს თავისი მტკიცე შეხედულებანი: „მიაჩნიათ, მაგალითად, რომ ჩვენ ცხოვრებას ვერ ვიცნობთ, ჩვენ კი ვიცნობთ მას და იგი, სხვათა შორის, სკოლაში კვიცანით. ჩვენ ვიცით, რას არ უნდა ვამბობდეთ და რას უნდა ვამბობდეთ და რა შეიძლება გამოვიყენოთ და რა არ შეიძლება...“. და შემდეგ: „ძველმა ბოლშევიკმა რომ, მაგალითად, ჩვენი პელევინის სულში ჩაიხედოს, იგი მაშინვე ფეხებს გაფშვავდა. თუ ცხოვრებაში საჭირო იქნება ეშმაკობა და სიმარჯვე გამოვიჩინოთ — რაო, განა არ გვეხერხება ეს? ჩვენ გვიხდება ხერხიანობაც კი გამოვიჩინოთ, რომ მათ, ესე იგი დიდებმა, იფიქრონ, რომ ჩვენ არაფერი არ გვესმის და ვერაფერს ვერ ვამჩნევთ“. „ჩვენთან ახლა ყველაფერი რომანტიკაა. კაფეა — „რომანტიკოსები“, ტურისტული ბანაკი — „რომანტიკოსები“, და ფიგნებიის მთელ სერიასაც კი ეწოდება „შენ, რომანტიკოსო“. ხოლო თუ მე რომანტიკოსი არა ვარ? მე, სხვათა შორის, მთელი ის რომანტიკა მძაგს, იმიტომ რომ ჩემი აზრით ისიც სიცრუეა“.

მოქმედება შემდგომ ვითარდება. მოსწავლენი მასწავლებლის ლოკაკურთხევით დგამენ პიესას, რომელშიც თამამობენ სულ იგივე „ენიოსები“ და კიდევ ორი ეოგონა. პიესაში მოსწავლენი თავიანთ თავს თამაშობენ და, როგორც ირკვევა, დასცინიან ამ ჯერ-როვნად ფიქრობ ადამიანებს, რომ ოთხიანებზე ისწავლონ...“

ბოლოს ავტორი წერს იმ სკოლაზე, რომელშიც შრომობდა ვარვარა პაველოვნა. „მე ვინახულე ეს სკოლა, გავიცანი დირექტორი, შეცვლილი შეთვე კლასს, და — როგორც უკვე მომხდარა ხოლმე სხვა სკოლებში — დამბერა სიომ ოთული სამყაროდან, რომელშიც, როგორც უფრანტყეში, დაეხეტებიან და ერთმანეთს გადასძახიან სრულასაკოვანნი ადამიანები, რომლებსაც მხოლოდ საკუთარი, გაურკვეველი ხმები ესმით“ (ხაზგასმა ჩვენია — ვ. ბ. და ი. ს.).

ეს სიტყვები თამამად შეიძლება ეპიგრაფად წარვუმძღვაროთ ვ. კავერინის მოთხრობას. ულრანი ტყე, ...სრულასაკოვანი ადამიანები დაეხეტებიან და ძლიან ესმით საკუთარი ხმები, ირგვლივ კი რთული სამყაროა... დაგვრჩენია მხოლოდ დავითვნოთ, რომ მოთხრობას სათაურად აქვს „სასკოლო სპექტაკლი“. ხომ მართალია, რომ სახელწოდება პრეტენზიას აცხადებს სიმბოლოზე?

მაშ რატომ შეიძლება ასეთი, პირდაპირ ვთქვათ, შეურაცხმყოფელი მანერით ლაპარაკი ბედგაოგიებზე, მათს მუშაობაზე?! ვისთვის არის ეს სასარგებლო? ხომ იციან ამხანაგებმა ა. ტკარდოვსკიმ და ვ. კავერინმა, რომ ჩვენ ჟურნალებს, მათ შორის „ნოვი მირსაც“, მოსწავლეებს ვურჩევთ ამ კლასიკურ ეოგონას ამ ჯაჭვებიანი, ულრანი ტყეს, ამ ულრანი ადამიანებს, ამ ულრანი ხმებს, ამ ულრანი ეოგონას ეკითხონ, ეკითხონ, ეკითხონ...

ეს ეკითხონ, ეკითხონ, ეკითხონ ... ეს ეკითხონ, ეკითხონ, ეკითხონ ... ეს ეკითხონ, ეკითხონ, ეკითხონ ...

საგასტროლოდ სოხუმში

სოხუმი. (საკ. კორ.) აქ საგასტროლოდ ჩამოვიდა თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის კოლექტივი, რომელსაც აფხაზეთის საზოგადოებრიობა გულთბილად შეხვდა.

აფხაზეთის სახელმწიფო ფილარმონიის საზაფხულო თეატრში თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის გასტროლები ერთ თვეს გასტანს. სოხუმელებს საშუალება ექნებათ მოისმინონ ზ. ფალიაშვილის „დაისი“, ვ. დოლიძის „ქეთო და კოტე“, დონიცეტის „დონ-პასკუალე“, ბიზეს „კარმენი“, პუჩინის „ჩიო-ჩიო-სანი“ და „ტოსკა“, ლეონკავალოს „ჯამბაზები“, მასკანის „სოფლის პატიოსნება“, ჩაიკოვსკის „ევგენი ონეგინი“. მაყურებელი ნახავს საბალეტო დადგმებს — დ. თორაძის „ბორდას“, მინკუსის „ბაიადერას“, „დონ-კიხოტს“, გაიმართება აგრეთვე ბალეტის საღამოები.

31 ივლისს გასტროლები დამთავრდება ზ. ფალიაშვილის „დაისით“.

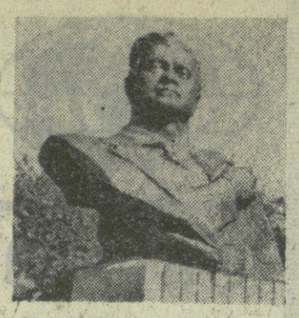

პროექტის ქვეგლი ეროვნულ სოფელში

ჩამჩირე. (საკ. კორ.). სოფელ ყვიტოულში თავი მოიყარეს აფხაზეთის ასსრ ლიტერატურის, ხელოვნების, კულტურის წარმომადგენლებმა, ხელმძღვანელმა პარტიულმა მუშაკებმა, მოსწავლეებმა.

აქ გაიმართა ცნობილი აფხაზი პოეტის კვიტოულის მკვლელის ალექსი ლასურიას ძეგლის გახსნისადმი მიძღვნილი ხალხმრავალი მიტინგი.

— უკვე ათი წელიწადი გავიდა ჩვენი საყვარული მეგობრისა და თანამოკალმის, აფხაზეთის ერთ-ერთი პოპულარული ლირიკოსის ალექსი ლასურიას გარდაცვალებიდან. იგი ახალგაზრდა, თავისი შემოქმედებითი ნიჭის გაფურჩქვნის ხანაში გამოგვეცალა ხელიდან, მაგრამ მისი პოეზია ცოცხლობს, — თქვა აფხაზეთის მწერალთა კავშირის მდივანმა კ. ლომაიამ, რომელმაც შესავალი სიტყვა წარმოთქვა.

ა. ლასურიას ძეგლს თეთრ საბურველს ხსნის ცნობილი აფხაზი პროზაიკოსი, პოეტის თანასოფელი ი. პაპასკირი.

ძეგლის ავტორია საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვარი პ. კუკულაძე.

ა. ლასურიას ცხოვრებისა და ლიტერატურული მოღვაწეობის შესახებ სიტყვა წარმოთქვა აფხაზეთის ასსრ განათლების მინისტრმა პოეტმა ა. ჯონუამ.

მიტინგზე გულთბილი სიტყვები წარმოთქვეს ავრეთვე მწერალმა კონსტანტინე სიმონოვმა, პოეტებმა შ. აკობიამ, გ. გუბლიამ; საკუთარი ლექსები წაიკითხეს ტ. ახუბამ, ბ. გურგულიამ, მოგონებებით გამოვიდნენ მასწავლებელი შ. ტაბაღუა, პოეტის მეგობრის მეგობარი გ. კორსაია და სხვ. მოსწავლეებმა წაიკითხეს ა. ლასურიას ლექსები.

ღღეს მოსკოვში გასტროლებს იწყებს თბილისის მუსკომედიის თეატრი

მუსიკალურმა კომედიამ და ოპერეტამ, როგორც ყანრმა საბჭოთა სინამდვილეში ყველაზე დიდი საბოლოო ცვლილება განიცადა. ეს მხოლოდ ქართული მუსკომედიის კი არა, მთლიანად საბჭოთა მუსიკალური კომედიის ხვედრია.

ქართულ მუსიკალურ თეატრსაც აქვს თავისი ისტორია, და ეი საკმაოდ რთული და განსაკუთრებული.

მუსიკალური კომედია ჩვენში ძალიან პოპულარულია და მას ყურადღება არასოდეს არ მოკლებია.

ეროვნული კოლორიტი განსაზღვრავდა დიდ სიყვარულს, რომელიც ამ თეატრმა მოიპოვა მაყურებელთა შორის და ეს სიყვარული მას დღევანდლამდე მოსდევს.

ქართული ოპერეტისა და მუსიკალური კომედიის თეატრის განვითარებას განსაზღვრავენ ცნობილი კომპოზიტორები შ. მილორავა, გ. ცაბაძე, ა. კვრესელიძე, ს. ცინცაძე, ვ. კერეტიდი, ვ. აზარაშვილი, ს. ნასიძე, ვ. ცაგარეიშვილი, ო. თევდორაძე, ლ. იაშვილი, ბ. შაგერზაშვილი, შ. ჯოჯუა.

და აი ქართულმა ოპერეტამ ფრთები გაშალა, წელში გასწორდა, თავი გამოიჩინა. შ. მილორავას „სიმღერა თბილისზე“ დადგეს ბაქოში აზერბაიჯანულ ენაზე, გ. ცაბაძის ოპერეტები „ჩემი შეშლილი ძმა“ და „შესანიშნავი სამეული“ დაიდგა მოსკოვში, ოდესაში, კიევში, ვორონეჟში, ნოვოსიბირსკში და სხვაგან.

მუსიკალური კომედიის თეატრის უკვე საკმაოდ დიდმა გამოცდილებამ, დასის პროფესიულმა დოსტატებამ ამ თეატრს კიდევ მეტი თაყვანისმცემელი გაუჩინა, რომელთა გაზრდილი მოთხოვნილებით განპირობებულია თეატრის საშემსრულებლო და ესთეტიკური დონის ამაღლება და სრულყოფა.

ყველა თეატრის ცხოვრებაში დგება ხოლმე თაობათა ცვლის უსიამოვნო ჟამი. მაგრამ მუსკომედიის თეატრში თაობათა ცვლას „ზომიერი“ ხასიათი ჰქონდა. იგი განხორციელდა თანდათან და არა ერთბაშად. თეატრში მოსული ახალგაზრდები ვეტერანებისგან სწავლობენ ბევრს და უმეტესად თეატრის სიყვარულს, ამ საქმისადმი თავდადებასა და ერთგულებას, ოსტატობას და კოლორიტს, იმ დამახასიათებელ თავისებურებას, რომელიც წლების მანძილზე მსოლოდ ამ დასს შეუძენია. ეს კი თეატრის ხელმძღვანელობის დიდს ტაქტზე, მასვე თვალსა და შორსმჭვრეტელობაზე მეტყველებს. ფრიად საგულისხმო ფაქტია!

წლევანდელი წელი თეატრის ცხოვრებაში, ერთ-ერთ სამახსოვრო წლად დარჩება, დღეს თბილისის ვასო აბაშიძის სახელობის მუსიკალური კომედიის თეატრი გასტროლებს იწყებს მოსკოვში. თეატრის ისტორიაში ეს პირველი საგასტროლო მოგზაურობაა საქართველოს ფარგლებს გარეთ. ამიტომ სეზონის რეპერტუარის განხილვისას უფრო იმ სპექტაკლებზე გავამახვილებთ ყურადღებას, რომლებსაც მოსკოველები გაეცნობიან.

ათ წელიწადზე მეტი ხანი გავიდა მას შემდეგ, რაც თეატრის სცენაზე დაიდგა შ. მილორავასა და ლ. ჭუბაბრიას სამმოქმედებიანი ოპერეტა „სიმღერა თბილისზე“.

კომპოზიტორი შ. მილორავა საოპერეტო ჟანრის საუკეთესო მცოდნეა და იგი შეიძლება მივიჩნიოთ ამ ჟანრის ტრადიციის მკაფიო განმგრძობად. ოპერეტა „სიმღერა თბილისზე“ გამოირჩევა ბუნებრივი მუსიკალური დიალოგებით, მისი მელოდიკა ნათელი და შთამბეჭდავია, მუსიკალური ფაქტურა პროფესიულად გამართული, მდერადი, საორკესტრო თანხლება შეესატყვისება საერთო დრამატურგიას. ამან განაპირობა ოპერეტის დიდი წარმატება. იგი ათ წელზე მეტია სცენაზე და დღესაც წარმატებით იდგმება.

ლიბრეტოს თემა თანამედროვე ცხოვრების ამსახველია, ხოლო იდეა საკმაოდ ნათელი — ერის, ხალხის, მშობლიური მიწის, ქალაქის სიყვარული უნდა დამტკიცდეს საქმით და არა სიტყვით.

ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, რეჟისორი შ. მესხი არ გაპყვა გაკვალულ გზას და თანამედროვე რეჟისორული ხერხებით, ჟანრის სტილისტიკის მთლიანი გათვალისწინებითა და დაცვით შექმნა სპექტაკლი, რომელშიც ყველა თეატრალური კომპონენტი ემსახურება მთავარი იდეის გახსნას, მის გამოკვეთილ ჩვენებას.

საქართველოს სახალხო მხატვარმა ფ. ლაპიაშვილმა სრულიზებულად და ამავე დროს დახვეწილი მხატვრული გემოვნებით გადაწყვეტა სპექტაკლის მხატვრული გაფორმება.

ბალეტმეისტერმა რ. წულუკიძემ სპექტაკლის ქორეოგრაფია დაუქვემდებარა მთლიან დრამატურგიულ ხაზს. ცეკვები ცალკეულ ნომრებად კი არ არის წარმოდგენილი, არამედ მოქმედების განვითარების შემადგენელ, ორგანულ ნაწილს წარმოადგენს. დრომ დაამტკიცა რომ შ. მილორავასა და ლ. ჭუბაბრიას ოპერეტა „სიმღერა თბილისზე“ თეატრის რეპერტუარის ერთ-ერთი მთავარი და საინტერესო ნამუშევარია.

კომპოზიტორ გ. ცაბაძეს ზედმეტი დახასიათება არა სჭირდება. იგი გამოირჩევა ქალაქური ფოლკლორის ღრმა ცოდნითა და კარგი გაგებით, მუსიკალური კომედიის ჟანრში დიდი გამოცდილებით. მისი მუსიკა განსაკუთრებით თბილი და მელოდიურია.

ცაბაძის მიერ ვ. შატუნოვსკის ლიბრეტოს მიხედვით დაწერილ ტრაგიკომედიას „ჩემი შეშლილი ძმა“ დიდი წარმატება ხვდა და ეს ზემოთ აღვნიშნეთ. მშვიდობის თემა არის ამ წარმოდგენის არსი, ბრძოლა ატომური ომის წინააღმდეგ — მისი იდეა.

სპექტაკლი დადგა ოდესის ოპერეტის თეატრის მთავარმა რეჟისორმა, რსფს რესპუბლიკის დამსახურებულმა არტისტმა მ. ოშეროვსკიმ. რეჟისორის ხელწერაში ეგრძნობა დრამატიზმი, ტემპერამენტი, მკვეთრი პასაჟები, დრამატული თეატრისათვის დამახასიათებელი ბევრი მომენტი. სპექტაკლის ასეთი დინამიკური, მძაფრი გადაწყვეტა შეესატყვისება თვით ტრაგიკომედიის შინაარსს.

რესპუბლიკის ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ მხატვარმა ო. ლითანიშვილმა ლაკონიური ხერხებით კარგად გადაწყვიტა სპექტაკლის მხატვრობა.

„სიმღერა ტყეში“ ასე ჰქვია ს. ცინცაძისა და ლ. ჭუბაბრიას სამმოქმედებიან ოპერეტას, რომელიც შინარსით ალეგორიულ ნაწარმოებს წარმოადგენს.

ციხეცაძის პარტიტურა გამოირჩევა მაღალი პროფესიული ოსტატობით, მუსიკალური მონაკვეთების ჩამოქნილი, დამთავრებული ფორმებით, მუსიკალური ენის სიახლით. თუ ამას დაეუმატებთ რეჟისორ თ. აბაშიძის მახვილ რეჟისურას, მხატვარ მ. მურვანიძის შესანიშნავ ნამუშევარს (ჩაცმულობა, ნიღბები...), გასაგები გახდება სპექტაკლის წარმატება. ერთი შენიშვნა შეიძლება ლიბრეტოს მხრივ გვქონდეს. ალაგ-ალაგ ალეგორია ზომიერებას კარგავს და ქილიკობაში გადადის.

წლევანდელი სეზონის ერთ-ერთი ბოლო პრემიერაა ორმოქმედებიანი ოპერეტა „მეცხრე ტალღა“. მოვიდა ოპერეტაში ახალგაზრდა ნიჭიერი კომპოზიტორი ვ. აზარაშვილი და პირველი დიდებანვე ყურადღება მიიქცია. თბილი, მღერადი კოლორიტული მუსიკა. ოპერეტის ყველაზე ძლიერი მხარეა მუსიკალური პერსონაჟების მრავალმხრივი ხასიათები, კომპოზიტორის ნამდვილი პროფესიული ხელწერა, აი ის არასრული თვისებები, რომლებიც ოპერეტას ახასიათებს. რევოლუციის თემა, რომელიც ლიბრეტოს საფუძველს წარმოადგენს კიდევ ერთხელ გვიმტკიცებს, რომ მოქალაქეობრივი ძერადობის, პატრიოტული, დიდი ავრების ამსახველი „ტალღებიც“ შეიძლება დაძლიოს თეატრმა.

სპექტაკლს წარმატება ხვდა, და ამ წარმატებაში საკმაო დამსახურება მუძღვის ქორეოგრაფს რ. წულუკიძეს და მოცეკვეთა განახლებულ დასს.

პირველი შეხვედრა მოსკოველებთან

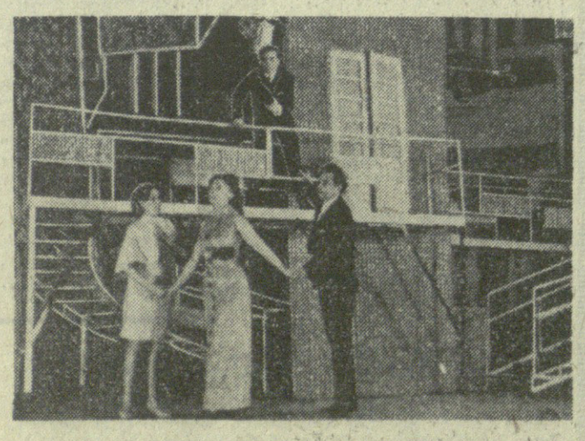

სურათებზე: მარცხნივ, ზემოდან — ელ. ჩოხელი იობაბედის როლში („მეცხრე ტალღა“); ი. ქუთათელაძე — კავალკადოსის და პ. სუხიშვილი — მიქელის როლებში („ჩანიტას კოცნა“); მარჯვნივ სცენა სპექტაკლიდან „სიმღერა თბილისზე“.

ზაფხულის დღეებში განსაკუთრებით სახიამოვნოა თბილისის ბოტანიკური ბაღში სეირნობა. კოჯრიდან მონაბერი ნიავი, მწვანით დაბურული ლამაზი ხეივნები უამრავ დამსვენებელს იზიდავს. ჩვენმა კორესპონდენტმა ილ. ბაევმა ამ სურათზე ბაღის ერთ-ერთი ბილიკი აღბეჭდა.

ფვიდი გამარჯვება რვა მატჩში

ნიუ-იორკი, 1 ივლისი. (საკ.). ამერიკის შეერთებულ შტატებში ტურნირს დამთავრებისას სსრ კავშირის კალათბურთელ ვაჟთა ნაკრებმა გუნდმა ქალაქ მონტისელოში (ნიუ-იორკის შტატი) ანგარიშით 78:66 (42:35) დაამარცხა სტუდენტთა ნაკრები გუნდი „ოლ სტარზი“ (ყველა ვარსკვლავი). ყველაზე შედეგიანი ჩვენს სპორტსმენებს შორის იყო ანდრეევი — 17 ქულა.

ჩვენმა კალათბურთელებმა ამერიკის შეერთებულ შტატებში რვა შეხვედრაში შვიდი გამარჯვება მოიპოვეს.

ლიდერობენ მაკსიმალურებში

სკოპლე, 1 ივლისი. (საკ.). იუგოსლავია-სსრ კავშირის ტრადიციულ საჭადრაკო მატჩის პირველ ტურნირ ერჯერობით ანგარიშით 3:2 წინ არიან მასპინძლები. შედეგიანად დამთავრდა მხოლოდ ერთი პარტია, რომელშიც კუროაციამ 42-ე სვლაზე მოუგო ხოლმოგს. ოთხი პარტია ყაიმით დამთავრდა: ალეგორიჩ-სპასკი (32-ე სვლაზე — პირველ დაფაზე), ივკოვ-გელერი (მე-14 სვლაზე), პარმა-პოლუგაევსკი (23-ე სვლაზე) და ბუკიჩ-ზაიცევი (53-ე სვლაზე). დანარჩენი პარტიები გადიდა.

ფრიალებს სპარტაკიადის ალაბი

თბილისის სპორტულ ბაზებზე გრძელდება საქართველოს პროფკავშირთა მეხუთე სპარტაკიადის პროგრამით გათვალისწინებული ასპარეზობები.

30 ივნისს ფინიში ჰქონდა მძლეოსანთა შეჯიბრება. უკანასკნელ დღეს გამოვლინდა კიდევ რამდენიმე ჩემპიონი. ბოკიონ სიმაღლეზე ხტომაში უძლიერესი იყო ლოკომოტიველი ი. ჩირიკაშვილი. იგი გადახტა 3 მეტრსა და 50 სანტიმეტრზე. შუბის ტყორცნაში ქალთა შორის ყველას აჯობა „ბურევესტნიკის“ წარმომადგენელმა დ. საბაურმა — 49 მეტრი და 86 სანტიმეტრი. 10.000 მეტრზე რბენაში გაიმარჯვა „კოლმეურნის“ სტაიერმა ი. მიხაილჩენკომ — 34 წუთი და 27,2 წამი.

საინტერესო გამოდგა ესტაფეტა 4X400 მეტრზე ქალთა და ვაჟთათვის. ვაჟთა გუნდებს შორის წარმატება „ლოკომოტივის“ კოლექტივს ხვდა — 3 წუთი და 20,5 წამი, ქალთა გუნდებს შორის — „სპარტაკს“ — 4 წუთი და 19.1 წამი. შუბის ტყორცნაში ვაჟთათვის პირველი იყო ლ. არაშიძე („კოლმეურნე“) — 70 მეტრი და 12 სანტიმეტრი, ეროს ტყორცნაში გაიმარჯვა ბურევესტნიკელმა მძლეოსანმა ა. ბაგაურმა — 54 მეტრი და 97 სანტიმეტრი.

საერთო გუნდურ ჩათვლაში პირველი ადგილი დაიკავა „ბურევესტნიკის“ მძლეოსანთა კოლექტივმა. მომდევნო საპრიზო ადგილებზე გამოვიდნენ „სპარტაკისა“ და „ლოკომოტივის“ გუნდები.

„სპარტაკის“ საცურაო აუზში პაექრობა ჰქონდათ წყალში მბრძოლელებს; კოჯრიდან ხტომაში ქალთა შორის წარმატება ხვდა საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონს „განთიადის“ სპორტსმენს ა. კალიაევისას — 95,26 ქულა. ვაჟთა შორის უძლიერესი იყო ი. კუპრიანოვი („განთიადი“) 132,70 ქულა.

მეოთხედფინალში ერთმანეთს შეხვდებიან...

სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციამ განსაზღვრა სსრ კავშირის თასის გათამაშების სამი მეოთხედფინალური მატჩის დღეები. 14 ივლისს ვორონეჟში ადგილობრივი „ტრუდის“ ფეხბურთელები შეხვდებიან ლვოვის „კარპატის“ გუნდს. მეორე დღეს პრიზის მფლობელნი — მოსკოვის ტორპედოელები ვ. ი. ლენინის სახელობის ცენტრალურ სტადიონზე მიიღებენ ქალაქ ნიკოლაევის „სუდოსტროიტელის“ ფეხბურთელებს. 17 ივლისს დონის როსტოვის არმიელები თავიანთ მოედანზე შეხვდებიან მოსკოვის დინამოელებს. (საკადესი).

□

და, ბოლოს, თუ სად უნდა შედგეს თასის გათამაშების მეოთხე მეოთხედფინალური მატჩი კიევის „დინამოსა“ და ცსკა-ს შორის, გადაწყდა გუშინ ფეხბურთის საკავშირო ფედერაციაზე, სადაც შედგა წილისყრა. მატჩი ჯამბარდა მოსკოვში 17 ივლისს.

ბატრეები მოსკოვსა და ლენინგრადში

გუშინ მოსკოვსა და ლენინგრადში გაიმართა საკავშირო ნემოროვანტის მეთექვსმეტე ტურის მატჩები ფეხბურთში უმაღლესი ლიგის გუნდებისათვის.

მოსკოვში სსრ კავშირის ჩემპიონებს — კიევის დინამოელებს პაექრობა ჰქონდათ დედაქალაქის „დინამოსთან“. შეხვედრის შედეგია 2:0 კიელელთა სასარგებლოდ.

ლენინგრადში ადგილობრივი „ზენიტის“ წინააღმდეგ თამაშობდა დონეცკის „შახტიორი“. მეტოქეებს ბურთი არ გაუტანიათ — ფრე.

დღეს გაიმართება კიდევ ორი მატჩი. მოსკოვის „სპარტაკი“ საკუთარ მოედანზე შეხვდება ტაშკენტის „პახტაკორს“, მინსკის „დინამო“ — ალმა-ატის „კაირატს“.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს კინემატოგრაფიის სახელმწიფო კომიტეტი, საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“ ღრმა მწუხარებით იუწყებიან ქართული კინემატოგრაფიის ერთ-ერთი ფუძემდებლის, საქართველოს სსრ სახალხო არტისტის, კინორეჟისორ

ლეო (ლეონარდო) დიმიტრის-ძე ესაკიას

გარდაცვალებას.

ლ. დ. ესაკიას დაკრძალვები კომისიისაგან

ლ. დ. ესაკიას სამოქალაქო პანაშვიდი შედგება „გარდაცვლილის ბინაზე (თარხნიშვილის, 13) 2 ივლისს საღამოს 8 საათზე. გამოსვენება კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ შენობიდან 3 ივლისს საღამოს 6 საათზე. დაკრძალვა დიდუბის პანთეონში.

ფვიდი გამარჯვება რვა მატჩში

ნიუ-იორკი, 1 ივლისი. (საკადესი). ამერიკის შეერთებულ შტატებში ტურნირს დამთავრებისას სსრ კავშირის კალათბურთელ ვაჟთა ნაკრებმა გუნდმა ქალაქ მონტისელოში (ნიუ-იორკის შტატი) ანგარიშით 78:66 (42:35) დაამარცხა სტუდენტთა ნაკრები გუნდი „ოლ სტარზი“ (ყველა ვარსკვლავი). ყველაზე შედეგიანი ჩვენს სპორტსმენებს შორის იყო ანდრეევი — 17 ქულა.

ჩვენმა კალათბურთელებმა ამერიკის შეერთებულ შტატებში რვა შეხვედრაში შვიდი გამარჯვება მოიპოვეს.

ლიდერობენ მაკსიმალურებში

სკოპლე, 1 ივლისი. (საკადესი). იუგოსლავია-სსრ კავშირის ტრადიციულ საჭადრაკო მატჩის პირველ ტურნირ ერჯერობით ანგარიშით 3:2 წინ არიან მასპინძლები. შედეგიანად დამთავრდა მხოლოდ ერთი პარტია, რომელშიც კუროაციამ 42-ე სვლაზე მოუგო ხოლმოგს. ოთხი პარტია ყაიმით დამთავრდა: ალეგორიჩ-სპასკი (32-ე სვლაზე — პირველ დაფაზე), ივკოვ-გელერი (მე-14 სვლაზე), პარმა-პოლუგაევსკი (23-ე სვლაზე) და ბუკიჩ-ზაიცევი (53-ე სვლაზე). დანარჩენი პარტიები გადიდა.

შემთხვევა მთაში

მნყვანისა და ლათვის ორთაბრძოლა

თბილისი. (საკ. კორ.). ღილისთ, მზისთ, როცა მთებში სიწყნარე იყო, არავინ არ ელოდა ნადირის გამორნას. მაგრამ ბეკურაანთგორის ყოლმეურნეობის წევრი იოსებ ბატურაშვილი სწორედ ასეთ მზიან დღეს ნადარდა ხიფათში. მოულოდნელად მის სამწყემსოში ვეებერთელა დათვი შეიჭრა და ძროხას იცა. მამაცი მწყემსი მალე გამოერკვა და მხეცს სანადირო თოფი დაახალა. დათვი დაიჭრა, ძროხას თავი ანება და გამწარებული მწყემსს მივარდა. იოსებმა ერთხელ კიდევ გაისროლა, მაგრამ დათვი ეძგერა და თოფიანად ბეჭჩებში გადაისროლა...

ამ დროს იოსების ამხანაგებიც მოცვივდნენ და დათვს ბოლო მოუღეს. მალე „სასწრაფო დახმარების“ ავტომობილმა დაჭრილი მწყემსი რაიონულ საავადმყოფოში წაიყვანა.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტი

აცხადებს მიღებას 1969-70 სასწავლო წლისათვის

წარმოებისაგან მოწყვეტით სწავლებაზე:

სამკურნალო (ქართულ, რუსულ ენებზე სწავლებით), პედიატრიულ, სანიტარულ-ჰიგიენურ, ფარმაცევტულ და სტომატოლოგიურ ფაკულტეტებზე.

მისაღებ გამოცდებზე დაიშვებიან სსრ კავშირის ორივე სქესის მოქალაქენი 35 წლამდე ასაკისა, რომელთაც აქვთ საშუალო განათლება და წარმოადგენენ დადებით დასახასიათება-რეკომენდაციას ინსტიტუტში შესასწავლელად.

საშუალო სპეციალური ხასწავლებლის კურსდამთავრებულთათვის საგალდებულოა სამწლიანი პროფილური მუშაობის სტაჟი. აღნიშნული სტაჟი არ მოეთხოვებათ იმათ, ვინც მოხვდა საშუალო სპეციალური სასწავლებლის გამოშვების 5 პროცენტში, ან იმათ, ვინც საშუალო სპეციალური განათლება მიიღო წარმოებისაგან მოუწყვეტლად.

ინსტიტუტში შემსვლელნი ჩაბარებენ მისაღებ გამოცდებს ქართულ სექტორზე: ფიზიკაში — — წერა (მაპროფილებელი), ქიმიაში — წერა (მაპროფილებელი), ბიოლოგიაში — წერა (მაპროფილებელი); ქართულ ენასა და ლიტერატურაში — წერა (არამაპროფილებელი).

რუსულ სექტორზე: ფიზიკაში — წერა (მაპროფილებელი), ქიმიაში — წერა (მაპროფილებელი), ბიოლოგიაში — წერა (მაპროფილებელი); რუსულ ენასა და ლიტერატურაში — წერა (არამაპროფილებელი).

ის პირნი, ვინც საშუალო სკოლის ან საშუალო სპეციალური სასწავლებლის დამთავრებისას დაჯილდოებული არიან ოქროს (ვერცხლის) მედლით, ან წარჩინების დიპლომით, აბარებენ მაპროფილებელ საგანს — ფიზიკას — წერა.

ინსტიტუტში შემსვლელებმა უნდა წარმოადგინონ შემდეგი საბუთები: ა) განცხადება ინსტიტუტის რექტორის სახელზე ფაკულტეტის ზუსტი ჩვენებით; ბ) საშუალო განათლების დოკუმენტი (დედანი); გ) დახასიათება — რეკომენდაცია; დ) ექვსფოტოიანი ფოტოსურათი, გაცემული საშუალო სკოლის პედაგოგიური საბჭოს, პარტიული, კომკავშირული და პროფკავშირული ორგანიზაციების მიერ საშუალო სკოლის ახალკურსდამთავრებულთათვის და უკანასკნელი სამშაო ადგილიდან. — პრაქტიკული სტაჟის მქონეთათვის; საბჭოთა არმიიდან და სამხედრო-საზღვაო ფლოტიდან დემობილიზებულნი დახასიათებას წარმოადგენენ სამხედრო ნაწილის ხელმძღვანელობისაგან; დ) ავტობიოგრაფია; ე) სამედიცინო ცნობა (ფორმა № 286); ვ) დამოწმებული 4 ფოტოსურათი, გადაღებული უუდოდ (3×4 სმ.); ზ) ცნობა საცხოვრებელი ადგილიდან; ი) საწარმოო სტაჟის მქონე პირები წარმოადგენენ ამონაწერს შრომის წიგნაკიდან, დამოწმებულს საწარმოს ხელმძღვანელის პირადი ხელმოწერით, ხოლო — კოლმეურნეები — ამონაწერს საკოლმეურნეო წიგნაკიდან, გაცემულს კოლმეურნეობის გამგეობის მიერ კოლმეურნეობის თავმჯდომარის პირადი ხელმოწერით, კოლმეურნეობისათვის დადგენილი შრომადღეების ყოველწლიური მინიმუმის ჩვენებით.

უმაღლეს სასწავლებელში შემსვლელნი პირადად წარადგენენ პასპორტს, სამხედრო ბილეთს (თავდარიგის სამხედრო ვალდებულნი), ან მიწერის მოწმობას (გასაწვევი ასაკის პირები), საბჭოთა არმიიდან დემობილიზებულნი — სამხედრო კომისარიატის მიერ შემოწმებულ ამონაწერს სამხედრო ბილეთიდან.

საბუთების მიღება იწყებოდა 31 ივლისამდე სამედიცინო ქალაქის მეორე კორპუსში, ვაჟა-ფშაველას პროსპექტი № 25.

მისაღები გამოცდები 1-დან 20 აგვისტომდე.

რა ვნახოთ, რა მოვისმინოთ

რადიო

3 ივლისი

პირველი პროგრამით

06.05 — უკანასკნელი ცნობები. 06.35 — ა. ბუკია სიმღერები და რომანსები. 09.15 — რესპუბლიკური გაზეთების მიმოხილვა. 09.35 — რადიოგაზეთი „საქართველოს პიონერი“. 11.05 — დ. არაყიშვილი ნაწყვეტები ოპერიდან „თქმულება შოთა რუსთაველზე“. 11.30 — უკანასკნელი ცნობები. 11.45 — აფხაზური სიმღერები. 12.20 — პ. ჩაიკოვსკი. საფორტეპიანო კვინტეტი. 13.00 — უკანასკნელი ცნობები (მოსკოვი). 13.40 — კონცერტი: სალარეულის, ფითელწყაროსა და ონის რაიონების, თეთრომარეული ანსამბლების მონაწილეობით. 17.00 — უკანასკნელი ცნობები. 17.15 — ო. გორდელი. ეოპალური-სიმფონიური პოემა „რაზე ბუტბუტებს მაკვარი“. 18.10 — ი. დუნაევსკი. ნაწყვეტები ოპერეტებიდან. 18.45 — ქართველ კომპოზიტორთა რომანსები ლ. ეროკირიძისა და თ. მუშკუდიანის შესრულებით. 19.00 — ციკლიდან „პარტიული მუშაკის ტრიბუნა“ საუბარი. „პარტიული ორგანიზაციის და ეკონომიკურ საგანმანათლებლო მუშაობა სოფლად“. 19.30 — უკანასკნელი ცნობები. 19.45 — ქართული ხალხური სიმღერები. 20.30 — ნ. პოგოდინი. ორმოლის კურანტები“. რადიოსპექტაკლი. 22.50 მსუბუქი მუსიკა. 23.30 — მოცარტი. ნაწყვეტები ოპერიდან „დონ ჟუანი“. 23.55 — უკანასკნელი ცნობები.

ტელევიზია

2 ივლისი

11.00 — უმაღლეს სასწავლებლებში შემსვლელთა მოსამზადებლად — ლექცია ქართულ ენაში. 11.30 — ვ. სიმონოვი „ასეც იქნება“. სატელევიზიო სპექტაკლი (გადმოცემა მოსკოვიდან). 13.30 — ქართული მხატვრული ფილმი „შეხვედრა ფარსოფთან“. 18.05 — ახალი ამბები. 18.10 — „ეს ნიჭიერ ბავშვება. თბილისელებმა“. 18.25 — განცხადებები. 18.30 — გადაცემა ბავშვებისათვის „ბინა ოდესას სახელოსნოში“. 18.50 — „ლოკომოტივრნერების სანინ ლ. შ. წესდების პროექტის განხილვა“ სტუდიაში — ნოქალაქეთა სოფლის მეურნეობის მინისტრი მ. დიანგოლია. 19.10 — „ატ-ლეტიზმი ეროვნული ნაკრები“. 19.55 — „ვიდეოფილმ „ენენოლის შემოქმედება“. 20.40 — „ეროვნული ფილმ“. 20.55 — „ეროვნული ფილმ“. — საინფორმაციო პროგრამა. 21.25 — საქართველოს ეროვნული ტელევიზიის პროგრამა. 1. კონცერტი „ზღვა და მელოდია“. 2. პოეტ ნ. ბაგრატიონ-მუხრანელის ლექსები. 3. „ბალეტი“ „ბალეტი“ „ბალეტი“